

رضوان کاویانی نیا^۱عادل افکار^۲مجید سلیمانی^۳
 [10.22034/ssvs.2023.2770.3011](https://doi.org/10.22034/ssvs.2023.2770.3011)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۱/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۱۳

چکیده

پژوهش حاضر باهدف شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی اجرا گردید. روش پژوهش از نوع آمیخته (کیفی-کمی) بود که بخش کیفی آن به صورت رهیافت ظاهر شونده گلیر انجام گردید. جامعه آماری در بخش کیفی شامل افراد آگاه به موضوع پژوهش بودند که برحسب انتخاب هدفمند، تعداد ۱۳ نفر به عنوان نمونه مشخص گردیدند. همچنین در بخش کمی تحقیق حاضر شامل تمامی افراد فعال در حوزه استارت‌آپ ورزشی بودند. این افراد شامل مدیران، صاحبان و کارآفرینان استارت‌آپ‌های ورزشی موفق در کشور ایران بودند. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از کدگذاری و رتبه‌بندی AHP استفاده گردید. نتایج نشان داد که در مجموع تعداد ۲ عامل شامل عوامل مثبت و منفی مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی مشخص شدند. با توجه به نتایج مشخص گردید که عامل بهبود اعتبار استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار با نمره نرمال ۰/۱۷۰ مهم‌ترین عوامل مثبت بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی می‌باشد. با توجه به نتایج مشخص گردید که عامل ناامیدی سرمایه‌گذار از حصول موفقیت استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۱۶۲ مهم‌ترین عوامل منفی بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی می‌باشد. نمایه سازی ظرفیت های استارت‌آپ ورزشی می تواند ضمن بهبود اعتبار این استارت‌آپ‌ها؛ منجر به تصمیم‌گیری منطقی سرمایه‌گذاران خطرپذیر گردد.

کلمات کلیدی: استارت‌آپ، سرمایه‌گذاری، خطر، شرکت‌های شتاب‌دهنده.

۱- دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران.

۲- گروه تربیت بدنی، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ملایر، ایران (نویسنده مسئول) Email: Afkar.adel@iau.ac.ir

۳- گروه تربیت بدنی، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ملایر، ایران.

مقدمه

صنعت ورزش نوعی از صنایع اقتصادی موجود در سطح جهان است که در آن افراد، شرکت‌ها، کسب‌وکارها و سازمان‌های درگیر در تولید، تسهیل، ترویج یا سازماندهی بر فعالیت‌های ورزشی متمرکز می‌باشند. صنعت ورزش، با فراهم آوردن امکانات پیشرفته و قابل دسترس، تجهیزات، کالا، خدمات و حمایت‌های مالی، نقش مهمی در توسعه ورزش دارد (موسوی‌راد و همکاران، ۱۴۰۱، ۳). استفاده از ظرفیت‌های صنعت ورزش می‌تواند سبب رشد شاخص‌های اقتصادی در کشورهای مختلف گردد. بررسی آمارهای موجود در خصوص صنعت ورزش نشان‌گر این واقعیت است که هر ساله شاهد رشد روزافزون صنعت ورزش می‌باشیم.

درآمد صنعت ورزش در سال ۲۰۲۲ به مبلغ ۴۸۶/۱۶ میلیارد دلار خواهد رسید که این مساله مطابق با پیش‌بینی‌های انجام شده‌های انجام شده این درآمد در سال ۲۰۲۳ به مبلغ ۵۱۲/۱۴ میلیارد دلار و ۲۰۲۷ به مبلغ ۶۲۳/۶۳ میلیارد دلار خواهد رسید (کیم و کیم، ۲۰۲۳، ۳). حیطه‌های مختلف صنعت ورزش امروزه شاهد پیشرفت‌های گسترده‌ای شده است. امروزه صنعت پزشکی ورزشی تنها در سال ۲۰۱۶ حدود ۱۰ میلیارد دلار به‌واسطه ۸۲۶۹۷ کسب‌وکار درآمد ایجاد کرده است. درآمد صنعت ورزش در آمریکای شمالی از ۶۰/۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۴ به ۷۳/۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ رسیده است. گسترش رسانه‌ها و فضاها مجازی سبب گردیده است تا صنعت ورزش و رسانه نیز ارتباطات تنگاتنگی با یکدیگر داشته باشند. از طرفی رسانه‌ها و فضای مجازی سبب بهبود و ارتقا درآمد صنعت ورزش شده است. همچنین صنعت ورزش سبب افزایش درآمدها در رسانه‌ها گردیده است. پیش‌بینی شده است تا درآمد رسانه‌ها به‌واسطه صنعت ورزش از ۱۴/۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۴ به ۲۰/۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۸ برسد که این مسئله رشدی به میزان ۷/۲ درصد را شامل می‌شود و اهمیت رسانه و فضای مجازی در مسیر توسعه اقتصادی صنعت ورزش را نشان می‌دهد (ژانگ و همکاران، ۲۰۱۸، ۱۱۱).

در جهت بهبود وضعیت ورزش در حوزه‌های خدمات و محصولات می‌بایستی هماهنگی با شرایط موجود ایجاد گردد. توسعه استارت‌آپ توانسته است تا جنبه‌های بسیاری از نحوه خدمات‌رسانی‌ها را تحت شعاع قرار دهد (رحیمی و همکاران، ۲۰۲۱، ۷۲). کاربردهای استارت‌آپ در تمامی حوزه‌ها از جمله ورزش کاملاً مشهود می‌باشد. گستردگی فضای ورزش سبب گردیده است تا امروزه از آن به‌عنوان یکی حوزه‌های ضروری جهت توسعه استارت‌آپ یاد شود (راتن، ۲۰۲۰، ۱۰۶). بازاریابی و فروش خدمات و محصولات تولید کشور، گامی مهم برای رسیدن به توسعه پایدار کشور، رونق اقتصادی و

۱ Kim & Kim

۲ Zhang

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

تحقق اقتصاد مقاومتی مدنظر رهبر معظم انقلاب بوده و همواره مورد تأکید صاحب‌نظران حوزه صنعت و دانشگاه است. همچنین، شرایط اقتصادی جهانی نیز در سال‌های اخیر موجب گردیده که در برنامه‌های توسعه (فصل چهارم قانون برنامه چهارم توسعه؛ مواد ۱۶، ۱۷ و ۱۸ قانون برنامه پنجم)، به این امر توجه شود. حال ایجاد زیرساخت‌های موردنیاز برای رشد و توسعه اکوسیستم استارت آپی و هموار کردن مسیر کارآفرینان، هدفی است که در سال‌های اخیر توسط دولت پیگیری شده است (اعظمی و آرمند، ۱۳۹۸، ۳). استارت آپ ها معمولاً به صورت نیروهای مستقل از دولت ایجاد می‌شوند، اما حمایت دولت از استارت آپ ها خود می‌تواند یکی از بهترین حالت‌های ایجاد اشتغال برای جوانان باشد. بسیاری استارت آپ را فرهنگ نوینی برای اندیشه‌های نو و خلافت برفراز ایده‌های موجود می‌دانند که هدف از آن برطرف کردن مشکلات موجود در نقاط کلیدی است (ملک آرا، ۱۳۹۹، ۳).

تحقیقات نشان می‌دهد که ۲۱٫۵ درصد استارت‌آپ ها در سال اول، ۳۰ درصد در سال دوم، ۵۰ درصد در سال پنجم و ۷۰ درصد در سال دهم شکست می‌خورند (وانگ^۱ و همکاران، ۲۰۲۲، ۳۷۳). هر شرکتی که در مراحل اولیه کسب‌وکار باشد را می‌توان به‌عنوان یک استارت آپ توصیف کرد؛ اما استارت‌آپ‌ها معمولاً جاه‌طلبی‌های بزرگی دارند، به‌ویژه وقتی صحبت از رشد می‌شود. درحالی‌که انواع مختلفی از استارت آپ وجود دارد، هر استارت آپی یک ویژگی مشترک دارد: این است که به سرعت گسترش یابد (نیگام^۲ و همکاران، ۲۰۲۰، ۳). استارت آپ مجموعه‌ای از تکنیک است که به کار آفرینان در بالا بردن شانس ایجاد یک کسب‌وکار نوپای موفق کمک می‌کند (موسوی راد و احمدی، ۱۴۰۱، ۳). رشد و گسترش استارت آپ ها در سطح جهان منجر به شکل‌گیری ظرفیت‌های مطلوبی در حوزه‌های مختلف شده است (چونگ^۳ و همکاران، ۲۰۲۱، ۵). گسترش استارت آپ ها و موفقیت آنان در عرصه‌های ملی و بین‌المللی سبب گردیده است تا نگاه‌های بسیاری را به خود جلب نماید (چوی^۴ و همکاران، ۲۰۲۱، ۵). در مسیر توسعه استارت آپ ها می‌بایستی ظرفیت‌های فرهنگی (کروانتس و ناردی^۵، ۲۰۱۲، ۱۲)، زیرساختی (پترووا و اویانو^۶، ۲۰۲۰، ۷۷)، اقتصادی (نورمحمدنصرآبادی، ۱۳۹۹، ۳) و دولتی (کیخا و باقی یزدل، ۱۳۹۸، ۳) ایجاد گردد. تحقیقات بسیاری به بررسی توسعه استارت آپ ها در ورزش پرداخته است (راتن، ۲۰۲۰، ۳). با نگاهی اجمالی بر تحقیقات انجام‌شده در این حوزه، مشخص می‌گردد که عدم توجه به رفتارهای استارت آپی به‌عنوان یک مسئله مهم مورد توجه قرار نگرفته است. رفتارهای استارت

^۱ Wang

^۲ Nigam

^۳ Chung

^۴ Choi

^۵ Cervantes & Nardi

^۶ Petrova & Ivanov

آپی اشاره به تلاش‌های هدفمند در یک حوزه جهت توسعه و بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و کارکردهای استارت‌آپ‌ها در جهت کمک به یک گروه و جامعه خاص در جهت ارائه خدمات و محصولات می‌باشد (بورستین^۱، ۲۰۱۶، ۱۴). یکی از ویژگی مهم استارت‌آپ حضور آنان در یک محیط مبهم و نامطمئن می‌باشد که سبب گردیده است تا میزان ریسک استارت‌آپ در شرایط متفاوتی قرار گیرد (وانگ و همکاران، ۲۰۲۲، ۳۷۳).

بسیاری از استارت‌آپ‌ها برای دریافت بودجه بیشتر به دیگران از جمله خانواده، دوستان و سرمایه‌گذاران خطرپذیر مراجعه می‌کنند. استارت‌آپ‌ها توسط یک یا چند کارآفرین تأسیس می‌شوند که می‌خواهند محصول یا خدماتی را توسعه دهند که معتقدند تقاضا برای آن وجود دارد (کولاکوس و همکاران، ۲۰۲۲، ۱۱۹۹). استارت‌آپ‌ها عموماً با هزینه‌های بالا و درآمد محدود شروع به کار می‌کنند، به همین دلیل است که به دنبال سرمایه از منابع مختلفی مانند سرمایه‌گذاران خطرپذیر هستند. سرمایه‌گذاری مخاطره‌آمیز نوعی سرمایه خصوصی و نوعی تأمین مالی است که سرمایه‌گذاران به شرکت‌های نوپا و کسب‌وکارهای کوچکی که تصور می‌شود پتانسیل رشد بلندمدت دارند ارائه می‌کنند (پارک و بانی، ۲۰۱۸، ۳۲۶). سرمایه‌گذاری خطرپذیر عموماً از سرمایه‌گذاران ثروتمند، بانک‌های سرمایه‌گذاری و سایر مؤسسات مالی تأمین می‌شود. سرمایه‌گذاری خطرپذیر معمولاً برای حمایت از استارت‌آپ‌ها و سایر مشاغل با پتانسیل رشد قابل توجه و سریع استفاده می‌شود (روسا و همکاران، ۲۰۱۹، ۳). شرکت‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر از شرکای محدود پول جمع‌آوری می‌کنند تا در استارت‌آپ‌های امیدوارکننده یا حتی صندوق‌های خطرپذیر بزرگ‌تر سرمایه‌گذاری کنند (هونگ و همکاران، ۲۰۲۰، ۷۴۳). تأمین مالی سرمایه‌گذاری خطرپذیر، تأمین مالی است که به شرکت‌ها و کارآفرینان ارائه می‌شود. این می‌تواند در مراحل مختلف تکامل آن‌ها ارائه شود، اگرچه اغلب شامل بودجه اولیه است (نیگام و همکاران، ۲۰۲۰، ۳). صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر، سرمایه‌گذاری‌های تلفیقی را در فرصت‌های با رشد بالا در استارت‌آپ‌ها و دیگر شرکت‌های در مراحل اولیه مدیریت می‌کنند و معمولاً فقط برای سرمایه‌گذاران معتبر باز هستند. سرمایه‌گذاری خطرپذیر از یک فعالیت خاص در پایان جنگ جهانی دوم به یک صنعت پیچیده با بازیگران متعددی تبدیل شده است که نقش مهمی در تحریک نوآوری دارند (کاولو و همکاران، ۲۰۱۹، ۲۶).

یکی از انواع استارت‌آپ‌ها؛ استارت‌آپ‌های ورزشی می‌باشد که توانسته است تا صنعت ورزش را دستخوش تغییرات اساسی نماید. ایجاد بستری در جهت توسعه استارت‌آپ‌های ورزشی یکی از نیازهای ضروری در حوزه ورزش می‌باشد. صنعت فناوری ورزشی قرار است سر به فلک بکشد. طبق

^۱ Burstein

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

گزارش‌ها، انتظار می‌رود بازار جهانی فناوری ورزشی بین سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۶ دو برابر شود و در سال ۲۰۲۶ به ۴۰٫۲ میلیارد دلار برسد (هورگان، ۲۰۲۲، ۳). بخش فناوری ورزشی با ورود تعداد بی‌سابقه استارت آپ های جدید به بازار و افزایش سطح سرمایه‌گذاری در حال رونق است. در سال ۲۰۲۱، بیش از ۱۲٫۷ میلیارد دلار در شرکت‌های فناوری ورزشی سرمایه‌گذاری شد (راتن، ۲۰۲۰، ۳). در تحقیقات مختلفی به بررسی استارت آپ ها پرداخته است. وانگ و همکاران (۲۰۲۲) پس از بررسی‌های خود اشاره داشتند که عدم وجود سرمایه‌گذاری خطرپذیر مطلوب می‌تواند منجر به بروز مشکلات مربوط به استارت آپ ها و در نتیجه شکست استارت آپ ها گردد. مالانو^۱ و همکاران (۲۰۲۰) در تحقیق خود که باهدف توسعه استارت آپ در کشور اندونزی انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی بردند که تعداد شرکت‌های نوپا در اندونزی در سال ۲۰۱۹ به ۲۱۴۳ رسیده است. باین‌حال، ۹۳٪ آن‌ها استارت آپ های کوچک هستند. آنان اشاره داشتند که گسترده نمودن دامنه فعالیت شرکت‌های استارت آپی یکی از مسائل ضروری در کشور اندونزی می‌باشد. همچنین برخی از تحقیقات به بررسی سرمایه‌گذاری خطرپذیر در حوزه استارت آپ ها پرداخته اند. خدابخشی (۱۴۰۱) در اشاره داشت که تبلیغات از طریق کانال‌های مستقیم و غیرمستقیم استارت تاپ ها بر روی تجویز دارو به مصرف‌کنندگان تأثیر مستقیم و معناداری دارد. هیگمان و سورهم (۲۰۲۱) پس از بررسی‌های خود پی بردند که در مسیر توسعه فناوری‌های پاک می‌بایستی سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر به‌صورت جدی می‌بایستی به‌صورت مناسبی اجرایی گردد. اسناد (۱۴۰۰) در تحقیق خود که باهدف صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر در کسب‌وکارهای دانش‌بنیان و استراتژی‌های خروج انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی برد که سرمایه‌گذاران تنها زمانی مایل به مشارکت و تزریق وجوه هستند که ریسک مشارکت آن‌ها با بازده مناسبی همراه باشد. هورگا (۲۰۲۲) پس از بررسی‌های خود پی برد که ایجاد بستر فنی و همچنین ارتقا فرهنگ‌سازی در استفاده از استارت آپ ها می‌تواند به‌عنوان اقدامات ترویجی در فعالیت یک استارت آپ ورزشی مشخص گردد. ملک آرا (۱۳۹۹) در تحقیق خود که باهدف بررسی استارت آپ و مراحل راه‌اندازی آن انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی برد که در روند توسعه استارت آپ ها می‌بایستی به مسائل فرهنگی و فنی توجه جدی داشت. جانوی و همکاران (۲۰۲۱) پس از بررسی‌های خود پی بردند که بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری خطرپذیر به‌عنوان یکی از مسائل مهم در جهت تأمین مالی راه‌اندازی مشخص می‌باشد. بارگ و همکاران (۲۰۲۱) در نیز اشاره داشتند که در جهت انجام سرمایه‌گذاری خطرپذیر مناسب می‌بایستی ارزش‌گذاری شرکت‌های استارت آپی به‌صورت مناسبی اجرایی گردد.

^۱ Chung

یکی از مسائل مهم در خصوص توسعه استارت‌آپ؛ ایجاد سرمایه‌گذاری خطرپذیر مطمئن در مسیر فعالیت آنان می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد که مطابق با بررسی ۱۷۲ استارت‌آپ با متوسط درآمد در سطح دنیا مشخص گردید که متوسط درآمد استارت‌آپ در سال اول صفر دلار است و به سال چهارم به حدود ۳ میلیون دلار در سال می‌رسد که در این بین سرمایه‌گذاری خطرپذیر نقش مهمی را داشته است (کیم و کیم^۱، ۲۰۲۳، ۳). اگرچه به علت گسترده بالای استارت‌آپ‌های ورزشی و همچنین فعال بودن آنان در حوزه های ورزشی و غیرورزشی؛ عملاً آمار دقیقی از عملکرد استارت‌آپ‌های ورزشی وجود ندارد اما روند رشد عملکرد مالی برخی استارت‌آپ‌های ورزشی نشان دهنده گستردگی بازار این حوزه دارد. به عنوان مثال استارت آپ تیبیکو^۲ با ۱/۱۵ میلیارد دلار درآمد سالانه، سوراری^۳ با ۷۳۹ میلیون دلار درآمد سالانه و زویفت^۴ با ۶۲۰ میلیون دلار درآمد سالانه بزرگترین استارت آپ های ورزشی در سال ۲۰۲۲ بودند (چادویک^۵ و همکاران، ۲۰۲۳). امروزه توجه به استارت آپ های ورزشی به‌عنوان یک مسئله در میان محققان به‌صورت گسترده موردتوجه قرار نگرفته است. از طرفی دستورالعمل‌ها و استانداردهای تخصصی در جهت شکل‌گیری و توسعه استارت آپ های ورزشی شکل نگرفته است که این مسئله به‌عنوان یک خلأ پژوهشی کاملاً درک می‌گردد. این خلأ شامل نبود مطالعات جامع و تخصصی در حوزه استارت آپ های ورزشی به‌خصوص در کشور ایران می‌باشد. با توجه به‌ضرورت بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری خطرپذیر در روند توسعه استارت آپ های ورزشی؛ نیاز است تا بستری در جهت توسعه این سرمایه‌گذاری‌ها انجام گردد. عدم مطالعه در خصوص ارائه مدل توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی می‌تواند منجر به شکل‌گیری سرمایه‌گذاری نامناسب در حوزه استارت آپ های ورزشی گردد و از طرفی نحوه سرمایه‌گذاری در این خصوص را از مسیر علمی و منطقی خود دور نماید. به‌صورتی که سرمایه‌گذاری در حوزه استارت آپ می‌بایستی در یک چارچوب مناسب باشد که بتواند عملکرد مناسبی را داشته باشد. از طرفی عدم مطالعه در خصوص مدل توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی؛ ضمن ایجاد دغدغه در خصوص توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی؛ شرایطی جهت ایجاد راهکارهایی در این خصوص را فراهم نماید. بدون شک انجام تحقیق حاضر ضمن بهبود شواهدی از منظر علمی و عملی؛ می‌تواند بستری در جهت توسعه صنعت ورزش به‌واسطه بهبود استارت آپ های ورزشی را فراهم نماید. نتایج تحقیق حاضر می‌تواند در جهت

۱ Kim & Kim

۲ Tipico

۳ Sorare

۴ Zwift

۵ Chadwick

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

توسعه استارت آپ های ورزشی مورد توجه محققان، متولیان حوزه استارت آپ و شرکت‌های شتاب‌دهنده قرار گیرد. نبود مطالعات جامع در خصوص شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی؛ ابهامات اساسی در مسیر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی وجود داشته است. این ابهامات به واسطه ایجاد مشکلاتی در جهت توسعه استارت آپ ها می‌تواند موفقیت استارت آپ های ورزشی را دچار ضعف‌های جدی نماید. عدم تمرکز بر سرمایه‌گذاری خطرپذیر در روند توسعه استارت آپ ها باعث شده است تا امروزه میزان توسعه‌یافتگی استارت آپ های ورزشی در وضعیت مطلوبی نباشد. این در حالی است که صنعت ورزش به‌عنوان یکی از ارکان مهم ورزش در سطح کشور نیازمند ایجاد بستری جهت توسعه استارت آپ های ورزشی باشد. این مسئله سبب گردیده است تا تحقیق حاضر باهدف شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی؛ سعی در پاسخ به این سؤال داشته باشد که عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی کدامند و مدل آن به چه صورت است؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع، پژوهش‌های کاربردی می‌باشد که به‌صورت میدانی انجام گردید. روش پژوهش حاضر از نظر روش گردآوری داده‌ها آمیخته بود که به‌صورت کیفی-کمی اجرایی گردید. در بخش کیفی از روش رهیافت ظاهر شونده گلایزر استفاده شد. بدین‌صورت که با توجه به روش کیفی رهیافت ظاهر شونده گلایزر؛ کدگذاری در این بخش به‌صورت کدگذاری باز، انتخابی و نظری بود. همچنین در بخش کمی از روش معادلات ساختاری استفاده شد. جامعه آماری تحقیق حاضر در بخش کیفی شامل تمامی نخبگان آگاه به موضوع پژوهش بود. شاخص‌های انتخاب نمونه‌های بخش کیفی شامل سوابق پژوهشی در حوزه موضوع تحقیق و همچنین سوابق مدیریتی در حوزه استارت آپ های ورزشی بود. به‌منظور شناسایی این نمونه‌ها، از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده گردید. این نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و در نهایت تعداد ۱۳ نفر به‌عنوان نمونه در بخش کیفی مشخص گردیدند. همچنین در بخش کمی تحقیق حاضر شامل تمامی افراد فعال در حوزه استارت آپ ورزشی بود. این افراد شامل مدیران، صاحبان و کارآفرینان استارت آپ های ورزشی موفق در کشور ایران بود که استارت آپ آنان به موفقیت در عملکرد دست‌یافته است. ملاک های موفقیت این استارت‌آپ‌ها؛ درآمد خالص بالای ۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال در سال بود. براساس آمارهای کسب‌شده تعداد آنان شامل ۲۴۵ نفر بود. بر اساس انتخاب تمام شمار تمامی این افراد به‌عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. در نهایت پس از توزیع

و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌های پژوهش تعداد ۲۰۲ نفر با پژوهش حاضر همکاری داشتند. لذا از میان پرسش‌نامه‌های بخش کمی پژوهش، تعداد ۲۰۲ پرسش‌نامه تکمیل شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزار گردآوری اطلاعات شامل مصاحبه و پرسشنامه بود. برای فرآیند جمع‌آوری اطلاعات از مصاحبه‌های کیفی با نخبگان دانشگاهی و صاحب‌نظران استفاده شد. در ادامه تحقیق و در بخش کمی تحقیق، ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته بود که سؤالات آن بر اساس اطلاعات کسب شده از بخش کیفی تحقیق بود. این پرسشنامه به صورت مقایسه زوجی با توجه به روش AHP طراحی گردیده بود. به صورت کلی این پرسشنامه به شناسایی و بررسی ۲۱ عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی پرداخته بود. روایی محتوایی این پرسش‌نامه با استفاده از نظرات ۷ تن از اساتید دانشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. روایی سازه این پرسش‌نامه به وسیله روش تحلیل عاملی مورد بررسی قرار گرفت. همچنین در بخش کیفی پژوهش جهت بررسی روایی از قابلیت باور پذیری (اعتبار)، انتقال پذیری و تایید پذیری استفاده گردید. بدین منظور محقق جهت بررسی قابلیت باورپذیری از تأیید فرآیند پژوهش توسط هشت متخصص و همچنین استفاده از دو کدگذار جهت کدگذاری چند نمونه مصاحبه جهت کسب اطمینان از یکسانی دیدگاه کدگذاران استفاده گردید. همچنین جهت بررسی انتقال‌پذیری از نظرات سه متخصص که در پژوهش مشارکت نداشتند در مورد یافته‌های پژوهش مورد مشورت قرار گرفتند. همچنین جهت بررسی قابلیت تأیید پذیری از ثبت و ضبط تمامی مصاحبه‌ها و بررسی آنان در زمان‌های مورد نیاز استفاده گردید. در پژوهش حاضر جهت بررسی پایایی، از کمیته‌های تخصصی استفاده گردید. بدین صورت که از اعضای این کمیته تخصصی جهت کدگذاری موازی برخی مصاحبه‌ها و همچنین ارزیابی و برنامه‌های مربوط به مصاحبه‌ها استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش حاضر از کدگذاری به صورت کدگذاری باز، انتخابی و نظری در بخش کیفی با استفاده از روش ره یافت ظاهر شونده گلپز و همچنین از روش AHP در بخش کمی استفاده گردید.

یافته‌های پژوهش

جدول ۱ یافته‌های توصیفی مربوط به نمونه‌های پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۱: یافته‌های توصیفی پژوهش

بخش‌ها	ویژگی‌های جمعیت شناختی	گروه‌ها	فراوانی	درصد
	جنسیت	مرد	۱۰	۷۶/۹ درصد
		زن	۳	۲۳/۱ درصد
	سطح تحصیلات	دکتری	۷	۵۳/۸ درصد

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

بخش‌ها	ویژگی‌های جمعیت شناختی	گروه‌ها	فراوانی	درصد
بخش کیفی		کارشناسی ارشد	۴	۳۰/۸ درصد
		کارشناسی	۲	۱۵/۴ درصد
جنسیت		مرد	۱۷۵	۸۶/۶ درصد
		زن	۲۷	۱۳/۴ درصد
سطح تحصیلات		کارشناسی و پایین‌تر	۹۲	۴۵/۵ درصد
		کارشناسی ارشد	۶۵	۳۲/۲ درصد
		دکتری	۴۵	۲۲/۳ درصد
بخش کمی	رده سنی	زیر ۳۰ سال	۵۷	۲۸/۳ درصد
		۳۰-۴۰ سال	۹۴	۴۶/۵ درصد
		بالای ۴۰ سال	۵۱	۲۵/۲ درصد

به‌منظور شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی از روش کیفی از نوع رهیافت ظاهر شونده گلپزر و انجام مصاحبه استفاده گردید. پس از انجام کدگذاری‌ها، ویژگی‌های مستخرج از مصاحبه‌ها مشخص گردید و جمع‌بندی گردید. پس از بررسی‌های کدهای اولیه به استخراج عوامل و بررسی فراوانی هر یک از عوامل پرداخته شده است. جدول شماره ۲ نتایج کدگذاری در خصوص عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی را نشان می‌دهد.

جدول ۲. کدهای استخراجی از مصاحبه‌ها

فراوانی	کدها
۱۰	رضایت از عملکرد استارت‌آپ ورزشی
۹	بهبود توان مالی استارت‌آپ ورزشی
۹	دستیابی به استانداردهای موجود استارت‌آپی
۹	اطمینان از بازگشت سرمایه سرمایه‌گذار
۸	کاهش وابستگی‌های ذهنی استارت‌آپ به سرمایه‌گذار
۹	کاهش ترس آینده از سوی استارت‌آپ ورزشی
۱۰	بلوغ استارت‌آپ ورزشی
۱۱	بهبود اعتبار استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار
۹	خبرگی نیروی انسانی استارت‌آپ ورزشی

۹	ثبات محیط اقتصادی حاکم بر استارت‌آپ ورزشی
۹	بهبود ارزش دارایی‌های نقدی
۹	ایجاد تنش‌های درونی در استارت‌آپ ورزشی
۸	نیاز سریع به دارایی‌های نقدی
۱۰	ایجاد محدودیت‌های حقوقی و قانونی جدید برای سرمایه‌گذار
۷	نامیدی سرمایه‌گذار از حصول موفقیت استارت‌آپ ورزشی
۷	ترس از حصول نتایج مدنظر از سرمایه‌گذاری
۷	جذابیت فرصت‌های جایگزین از سوی سرمایه‌گذار
۸	عدم دستیابی به استانداردهای عملکردی مطلوب از سوی استارت‌آپ ورزشی
۸	تلاش استارت‌آپ ورزشی جهت خرید سهام سرمایه‌گذار
۷	عدم سازگاری میان سرمایه‌گذار و متولیان استارت‌آپ ورزشی
۸	تخریب جایگاه استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار

پس از کدگذاری‌های انجام شده در نهایت تعداد ۲۱ کد اولیه استخراج گردید. در ادامه به تحلیل تم و نام‌گذاری تم‌های استخراج شده پرداخته شد. جدول شماره ۳ نتیجه دسته‌بندی و تم‌گذاری کدهای استخراجی را نشان می‌دهد.

جدول ۳. دسته‌بندی کدهای باز

عوامل مثبت	کدها
	رضایت از عملکرد استارت‌آپ ورزشی
	بهبود توان مالی استارت‌آپ ورزشی
	دستیابی به استانداردهای موجود استارت‌آپی
	اطمینان از بازگشت سرمایه سرمایه‌گذار
	کاهش وابستگی‌های ذهنی استارت‌آپ به سرمایه‌گذار
	کاهش ترس آینده از سوی استارت‌آپ ورزشی
	بلوغ استارت‌آپ ورزشی
	بهبود اعتبار استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار
	خبرگی نیروی انسانی استارت‌آپ ورزشی

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی

ثبات محیط اقتصادی حاکم بر استارت‌آپ ورزشی	
بهبود ارزش دارایی‌های نقدی	
ایجاد تنش‌های درونی در استارت‌آپ ورزشی	
نیاز سریع به دارایی‌های نقدی	
ایجاد محدودیت‌های حقوقی و قانونی جدید برای سرمایه‌گذار	
ناامیدی سرمایه‌گذار از حصول موفقیت استارت‌آپ ورزشی	
ترس از حصول نتایج مدنظر از سرمایه‌گذاری	
جذابیت فرصت‌های جایگزین از سوی سرمایه‌گذار	عوامل منفی
عدم دستیابی به استانداردهای عملکردی مطلوب از سوی استارت‌آپ ورزشی	
تلاش استارت‌آپ ورزشی جهت خرید سهام سرمایه‌گذار	
عدم سازگاری میان سرمایه‌گذار و متولیان استارت‌آپ ورزشی	
تخریب جایگاه استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار	

نتایج نشان داد که در مجموع تعداد ۲ عامل شامل عوامل مثبت و منفی مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی مشخص شدند. شکل شماره ۱ این شاخص‌ها را نشان می‌دهد.

شکل ۱. عوامل شناسایی شده

به منظور بررسی این شاخص ها در بخش کمی از روش رتبه بندی AHP استفاده شد. در جدول ۴ نتایج رتبه بندی بندی مربوط به عوامل مثبت مؤثر بر تصمیم گیری بر خروج سرمایه گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی را به نمایش گذاشته است.

جدول ۴: امتیاز اولویت بندی های عوامل مثبت مؤثر بر تصمیم گیری بر خروج سرمایه گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

اولویت	نمرات نرمال	عوامل مثبت
اول	۰/۱۷۰	بهبود اعتبار استارت آپ ورزشی در سطح بازار
دوم	۰/۱۳۹	ثبات محیط اقتصادی حاکم بر استارت آپ ورزشی
سوم	۰/۰۹۴	خیرگی نیروی انسانی استارت آپ ورزشی
چهارم	۰/۰۹۳	بهبود توان مالی استارت آپ ورزشی
پنجم	۰/۰۸۹	بلوغ استارت آپ ورزشی

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

ششم	۰/۰۸۴	رضایت از عملکرد استارت‌آپ ورزشی
هفتم	۰/۰۷۷	دستیابی به استانداردهای موجود استارت‌آپی
هشتم	۰/۰۷۲	اطمینان از بازگشت سرمایه سرمایه‌گذار
نهم	۰/۰۶۷	بهبود ارزش دارایی‌های نقدی
دهم	۰/۰۶۰	کاهش وابستگی‌های ذهنی استارت‌آپ به سرمایه‌گذار
یازدهم	۰/۰۵۰	کاهش ترس آینده از سوی استارت‌آپ ورزشی

با توجه به نتایج جدول بالا مشخص گردید که عامل بهبود اعتبار استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار با نمره نرمال ۰/۱۷۰ مهم‌ترین عوامل مثبت بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ های ورزشی می‌باشد. نتایج همچنین نشان داد که ثبات محیط اقتصادی حاکم بر استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۱۳۹، خبرگی نیروی انسانی استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۰۹۴، بهبود توان مالی استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۰۹۳، بلوغ استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۰۸۹ و بلوغ استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۰۸۳ از جمله عوامل مؤثر دیگر در این خصوص می‌باشند. در جدول ۵ نتایج رتبه‌بندی بندی مربوط به عوامل منفی مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ های ورزشی را به نمایش گذاشته است.

جدول ۵: امتیاز اولویت‌بندی‌های عوامل منفی مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ های ورزشی

اولویت	نمرات نرمال	عوامل منفی
اول	۰/۱۶۲	ناامیدی سرمایه‌گذار از حصول موفقیت استارت‌آپ ورزشی
دوم	۰/۱۴۱	عدم سازگاری میان سرمایه‌گذار و متولیان استارت‌آپ ورزشی
سوم	۰/۱۱۰	تخریب جایگاه استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار
چهارم	۰/۱۰۱	ایجاد محدودیت‌های حقوقی و قانونی جدید برای سرمایه‌گذار
پنجم	۰/۰۹۱	ایجاد تنش‌های درونی در استارت‌آپ ورزشی
ششم	۰/۰۸۴	ترس از حصول نتایج مدنظر از سرمایه‌گذاری
هفتم	۰/۰۷۸	نیاز سریع به دارایی‌های نقدی

هشتم	۰/۰۶۹	عدم دستیابی به استانداردهای عملکردی مطلوب از سوی استارت‌آپ ورزشی
نهم	۰/۰۵۲	جذابیت فرصت‌های جایگزین از سوی سرمایه‌گذار
دهم	۰/۰۴۹	تلاش استارت‌آپ ورزشی جهت خرید سهام سرمایه‌گذار

با توجه به نتایج جدول بالا مشخص گردید که عامل ناامیدی سرمایه‌گذار از حصول موفقیت استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۱۶۲ مهم‌ترین عوامل منفی بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی می‌باشد. نتایج همچنین نشان داد که عدم سازگاری میان سرمایه‌گذار و متولیان استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۱۴۱، تخریب جایگاه استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار با نمره نرمال ۰/۱۱۰، ایجاد محدودیت‌های حقوقی و قانونی جدید برای سرمایه‌گذار با نمره نرمال ۰/۱۰۱، ایجاد تنش‌های درونی در استارت‌آپ ورزشی با نمره نرمال ۰/۰۹۱ و ترس از حصول نتایج مدنظر از سرمایه‌گذاری با نمره نرمال ۰/۰۸۴ از جمله عوامل مؤثر دیگر در این خصوص می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

استارت‌آپ‌ها شرکت‌های جوانی هستند که برای توسعه یک محصول یا خدمات منحصربه‌فرد، ارائه آن به بازار و غیرقابل مقاومت کردن آن برای مشتریان تأسیس شده‌اند. این شرکت‌ها معمولاً یک مدل تجاری کاملاً توسعه‌یافته ندارند و مهم‌تر از آن، فاقد سرمایه کافی برای حرکت به مرحله بعدی کسب‌وکار هستند. بیشتر این شرکت‌ها در ابتدا توسط بنیان‌گذارانشان تأمین مالی می‌شوند. تحقیق حاضر باهدف عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکت‌های شتاب‌دهنده در حوزه استارت‌آپ‌های ورزشی طراحی و اجرا گردید. نتایج نشان داد که در مجموع تعداد ۲ عامل شامل عوامل مثبت و منفی مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی مشخص شدند. با توجه به نتایج مشخص گردید که عامل بهبود اعتبار استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار مهم‌ترین عوامل مثبت بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت‌آپ‌های ورزشی می‌باشد. نتایج همچنین نشان داد که ثبات محیط اقتصادی حاکم بر استارت‌آپ ورزشی، خبرگی نیروی انسانی استارت‌آپ ورزشی، بهبود توان مالی استارت‌آپ ورزشی، بلوغ استارت‌آپ ورزشی و بلوغ استارت‌آپ ورزشی از جمله عوامل مؤثر دیگر در این خصوص می‌باشد. در تحقیقات مختلفی به این مسئله اشاره شده است. این مسئله با نتایج تحقیقات کینخا و باقی یزدل (۱۳۹۸)، پالیزدار و همکاران (۱۳۹۷)، وانگ و همکاران (۲۰۲۲) و جانیوی و همکاران (۲۰۲۱) همسو می‌باشد. به نظر می‌رسد جنبه‌های روانی به‌واسطه تحت تأثیر قرار دادن شرایط محیطی شرکت‌های شتاب‌دهنده و همچنین ایجاد بستری در جهت کاهش تنش‌ها و ابهامات موجود در جهت سرمایه‌گذاری؛ می‌تواند

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

نقش مهم و تعیین‌کننده‌ای در جهت تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکت‌های شتاب‌دهنده در حوزه استارت‌آپ‌های ورزشی را داشته باشد. از طرفی جنبه‌های روانی می‌تواند به‌واسطه کاهش ابهامات موجود در محیط سرمایه‌گذاری به‌خصوص در حوزه ورزش؛ می‌تواند بستری جهت حضور سرمایه‌گذاران را فراهم نماید. این مسئله ضمن تأثیرگذاری بر اعتبار استارت آپ های ورزشی می‌تواند منجر به بهبود جایگاه این حوزه در محیط صنعتی گردد. با این توجه کارکردهای اعتبار استارت آپ های ورزشی باعث گردیده است تا این عامل به‌عنوان مهم‌ترین عامل مثبت بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی مشخص گردد.

با توجه به نتایج همچنین مشخص گردید که عامل ناامیدی سرمایه‌گذار از حصول موفقیت استارت‌آپ ورزشی مهم‌ترین عوامل منفی بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی می‌باشد. نتایج همچنین نشان داد که عدم سازگاری میان سرمایه‌گذار و متولیان استارت‌آپ ورزشی، تخریب جایگاه استارت‌آپ ورزشی در سطح بازار، ایجاد محدودیت‌های حقوقی و قانونی جدید برای سرمایه‌گذار، ایجاد تنش‌های درونی در استارت‌آپ ورزشی و ترس از حصول نتایج مدنظر از سرمایه‌گذاری از جمله عوامل مؤثر دیگر در این خصوص می‌باشد. وانگ و همکاران (۲۰۲۲) در تحقیق خود که باهدف تجربه مشارکتی سندیکاهای سرمایه‌گذاری خطرپذیر و شکست استارت آپ ها انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود اشاره داشتند که عدم وجود سرمایه‌گذاری خطرپذیر مطلوب می‌تواند منجر به بروز مشکلات مربوط به استارت آپ ها و در نتیجه شکست استارت آپ ها گردد. هورگان (۲۰۲۲) در تحقیق خود که باهدف اقدامات ترویجی در فعالیت یک استارت آپ ورزشی انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی برد که ایجاد بسترفنی و همچنین ارتقا فرهنگ سازی در استفاده از استارت آپ ها می‌تواند به‌عنوان اقدامات ترویجی در فعالیت یک استارت آپ ورزشی مشخص گردد. هیگمان و سورهمیم (۲۰۲۱) در تحقیق خود که باهدف سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر شرکت در استارت‌آپ های فناوری پاک انجام گرفت، پس از بررسی‌های خود پی بردند که در مسیر توسعه فناوری‌های پاک می‌بایستی سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر به‌صورت جدی می‌بایستی به‌صورت مناسبی اجرایی گردد. این مسئله با نتایج تحقیقات وانگ و همکاران (۲۰۲۲)، هورگان (۲۰۲۲) و هیگمان و سورهمیم (۲۰۲۱) همسو می‌باشد. به نظر می‌رسد توجه جدی شرکت‌های سرمایه‌گذار به شاخص‌ها و جنبه‌های مختلفی در حوزه سرمایه‌گذاری و نگاه عمیق آنان به ابعاد مختلف استارت آپ های ورزشی سبب گردیده است تا نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات وانگ و همکاران (۲۰۲۲)، هورگان (۲۰۲۲) و هیگمان و سورهمیم (۲۰۲۱) همسو باشد. به نظر می‌رسد عامل ناامیدی سرمایه‌گذار از حصول موفقیت استارت‌آپ ورزشی به‌واسطه بروز آسیب‌های ذهنی و روانی در ارتباط با حوزه استارت آپ می‌تواند باعث بروز

مشکلاتی در این خصوص گردد و باعث گردد تا سرمایه‌گذاران راغب به فعالیت در حوزه ورزش نباشند و از این حوزه خروج نمایند.

امروزه توجه به استارت آپ‌های ورزشی به‌عنوان یک مسئله در میان محققان به‌صورت گسترده موردتوجه قرار نگرفته است. از طرفی دستورالعمل‌ها و استانداردهای تخصصی در جهت شکل‌گیری و توسعه استارت آپ‌های ورزشی شکل نگرفته است که این مسئله به‌عنوان یک خلأ پژوهشی کاملاً درک می‌گردد. این خلأ شامل نبود مطالعات جامع و تخصصی در حوزه استارت آپ‌های ورزشی به‌خصوص در کشور ایران می‌باشد. با توجه به ضرورت بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری خطرپذیر در روند توسعه استارت آپ‌های ورزشی؛ نیاز است تا بستری در جهت توسعه این سرمایه‌گذاری‌ها انجام گردد. استارت آپ‌ها معمولاً به‌صورت نیروهای مستقل از دولت ایجاد می‌شوند، اما حمایت دولت از استارت آپ‌ها خود می‌تواند یکی از بهترین حالت‌های ایجاد اشتغال برای جوانان باشد. بسیاری استارت آپ‌ها را فرهنگ نوینی برای اندیشه‌های نو و خلافت برافزایده‌های موجود می‌دانند که هدف از آن برطرف کردن مشکلات موجود در نقاط کلیدی است.

با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با کنترل آشفتگی بازار استارت‌آپ‌های ورزشی به‌واسطه ایجاد سیاست‌های رسانه‌ای و حمایتی از این حوزه و همچنین ارائه اطلاعات شفاف در خصوص فعالیت‌ها و برنامه‌های آتی استارت‌آپ‌های ورزشی؛ بستری جهت بهبود تنش‌ها و ابهامات موجود در این حوزه را فراهم نمود. همچنین با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد بازیگران اصلی در عرصه استارت‌آپ‌های ورزشی در کشور ایران به واسطه برن‌سازی استارت‌آپ‌های ورزشی موفق؛ ضمن مدیریت ناآرامی‌های مالی در عرصه بازارهای استارت‌آپی به‌واسطه شناخت از چالش‌های حقوقی و قانونی در حوزه استارت‌آپ‌ها؛ شرایطی جهت بهبود تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکت‌های شتاب‌دهنده در حوزه استارت‌آپ‌های ورزشی را فراهم نمود. همچنین با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا ایجاد بانک اطلاعاتی در خصوص ظرفیت‌های استارت‌آپ‌های ورزشی و همچنین ثبت و نمایش تجارب موفق سرمایه‌گذاری خطرپذیر در حوزه استارت‌آپ‌های ورزشی و نمایه‌سازی جزئیات و اطلاعات مربوط به استارت‌آپ‌های ورزشی در کشور ایران؛ بستری را جهت بهبود تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکت‌های شتاب‌دهنده در حوزه استارت‌آپ‌های ورزشی فراهم نمود. با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می‌گردد تا تضمین بازدهی سرمایه‌گذاری در حوزه استارت‌آپ‌های ورزشی به‌واسطه ثبت قوانین و مقررات حمایتی از استارت‌آپ‌های ورزشی و همچنین ایجاد استانداردها و دستورالعمل‌های

شناسایی عوامل مؤثر بر تصمیم‌گیری بر خروج سرمایه‌گذاران خطرپذیر در استارت آپ های ورزشی

جامع در حوزه استارت آپ؛ بستری را جهت بهبود تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکت‌های شتاب‌دهنده در حوزه استارت آپ‌های ورزشی را فراهم نمود.

منابع

- اسناد، فاطمه. (۱۴۰۰). صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر در کسب‌وکارهای دانش‌بنیان و استراتژی‌های خروج. دومین کنفرانس بین‌المللی چالش‌ها و راهکارهای نوین در مهندسی صنایع و مدیریت و حسابداری، دامغان
- اعظمی، محسن؛ آرمند، مستانه. (۱۳۹۸). نقش استارت آپ ها در توسعه پایدار کشور، دومین کنفرانس ملی چشم اندازهای نوین در حسابداری، مدیریت و کارآفرینی، تهران.
- پالیزدار، کاظم و مدنی، شبنما و عسگری نیا، محسن. (۱۳۹۷)، بررسی عوامل رفتاری و محیطی مؤثر بر جذب سرمایه‌گذار خطرپذیر جهت سرمایه‌گذاری در شرکت‌های دانش‌بنیان (مطالعه موردی: صنعت بیوتکنولوژی ایران)،
- خدابخشی، لاله. (۱۴۰۱). نقش کارایی کانال‌های مستقیم و غیرمستقیم بر پیشرفت استارت آپ ها با میانجی تبلیغات اینترنتی، دومین همایش ملی بهبود و بازسازی سازمان و کسب‌وکار، تهران
- کیخا، احمد؛ باقی یزدل، رقیه. (۱۳۹۸). نگاهی تحلیلی به علل و عوامل شکست استارت آپ ها، سومین کنفرانس ملی کارآفرینی، تهران.
- ملک آرا، ملیکا. (۱۳۹۹). بررسی استارت آپ و مراحل راه‌اندازی آن، دومین کنفرانس بین‌المللی مدیریت امور مالی، تجارت، بانک، اقتصاد و حسابداری.
- موسوی راد، سیده طاهره و احمدی، محمد. (۱۴۰۱). مدل‌سازی عوامل مؤثر بر ایجاد استارت آپ های ورزشی و تفریحی و اوقات فراغت از دیدگاه خبرگان دانشگاه و صنعت، پنجمین همایش ملی علوم ورزشی، تربیت‌بدنی و مدیریت راهبردی در ورزش، همدان
- نورمحمدنصرآبادی، غلامرضا. (۱۳۹۹). شناسایی و اولویت‌بندی عوامل کلیدی موفقیت استارت آپ ها با استفاده دپ فازی (مطالعه موردی: استارت آپ های حوزه سلامت)، دومین کنفرانس بین‌المللی نوآوری در مدیریت کسب‌وکار و اقتصاد، تهران.
- Barg, J. A., Drobetz, W., & Momtaz, P. P. (۲۰۲۱). **Valuing start-up firms: A reverse-engineering approach for fair-value multiples from venture capital transactions.** *Finance Research Letters*, ۳۳, ۱۰۲۰۰۸.
- Burstein, M. J. (۲۰۱۶). **The entrepreneurial commons: Reframing the relationship between intellectual property and entrepreneurship.** *Utah Law Review*, ۶۱۱.
- Cavallo, A., Ghezzi, A., Dell'Era, C., & Pellizzoni, E. (۲۰۱۹). **Fostering digital entrepreneurship from startup to scaleup: The role of venture capital funds and angel groups.** *Technological Forecasting and Social Change*, ۱۴۵, ۲۴-۳۵.
- Cervantes, R., & Nardi, B. (۲۰۱۲, March). **Building a Mexican startup culture over the weekends.** In *Proceedings of the ۱۱th International Conference on Intercultural Collaboration* (pp. ۱۱-۲۰).
- Chadwick, S., Widdop, P., & Goldman, M. M. (Eds.). (۲۰۲۳). **The geopolitical economy of sport: Power, politics, money, and the state.** Taylor & Francis.
- Choi, J., Goldschlag, N., Haltiwanger, J. C., & Kim, J. D. (۲۰۲۱). **Founding teams and startup performance** (No. W۲۸۴۱۷). *National Bureau of Economic Research*.
- Chung, W. Y., Jo, Y., & Lee, D. (۲۰۲۱). **Where ICT startup companies should be established? Efficiency comparison between cluster types.** *Telematics and Informatics*, ۵۶, ۱۰۱۴۸۲.
- Hegeman, P. D., & Sørheim, R. (۲۰۲۱). **Why do they do it? Corporate venture capital investments in cleantech startups.** *Journal of Cleaner Production*, ۲۹۴, ۱۲۶۳۱۵.

- Hong, S., Serfes, K., & Thiele, V. (۲۰۲۰). **Competition in the venture capital market and the success of startup companies: Theory and evidence.** *Journal of Economics & Management Strategy*, ۲۹(۴), ۷۴۱-۷۹۱.
- HORGÁ, B. G. (۲۰۲۲). **Promotion actions in the activity of a sports start-up.**
- Janeway, W. H., Nanda, R., & Rhodes-Kropf, M. (۲۰۲۱). **Venture capital booms and start-up financing.** *Annual Review of Financial Economics*, ۱۳, ۱۱۱-۱۳۷.
- Kim, C., & Kim, J. (۲۰۲۳). **Spatial spillovers of sport industry clusters and community resilience: Bridging a spatial lens to building a smart tourism city.** *Information Processing & Management*, ۶۰(۳), ۱۰۳۲۶۶.
- Kolokas, D., Vanacker, T., Veredas, D., & Zahra, S. A. (۲۰۲۲). **Venture capital, credit, and fintech start-up formation: A cross-country study.** *Entrepreneurship Theory and Practice*, ۴۹(۵), ۱۱۹۸-۱۲۳۰.
- Malau, D. N., Setiawan, A. D., & Hidayatno, A. (۲۰۲۰, April). **Model conceptualization on startup company development and valuation in Indonesia.** In ۲۰۲۰ *IEEE 11th International Conference on Industrial Engineering and Applications (ICIEA)* (pp. ۲۹۸-۳۰۲). IEEE.
- Nigam, N., Benetti, C., & Johan, S. A. (۲۰۲۰). **Digital start-up access to venture capital financing: What signals quality?** *Emerging Markets Review*, ۴۵, ۱۰۰۷۴۳.
- Park, J. H., & Bae, Z. T. (۲۰۱۸). **When are 'sharks' beneficial? Corporate venture capital investment and startup innovation performance.** *Technology Analysis & Strategic Management*, ۳۰(۳), ۳۲۴-۳۳۶.
- Petrova, S., & Ivanov, S. (۲۰۲۰). **Integration of a distributed Hadoop system into the infrastructure of a technology startup company.** *Izvestia Journal of the Union of Scientists-Varna. Economic Sciences Series*, ۹(۲), ۷۶-۸۴.
- Rahimi, A., Alidoust Ghahfarokhi, E., & Norouzi Seyed Hosseini, R. (۲۰۲۱). **Can market knowledge lead to entrepreneurial opportunities and commercialization in sports startups?** *New Approaches in Sport Sciences*, ۳, ۷۱-۸۶.
- Ratten, V. (۲۰۲۰). **Sport startups: What does the future hold?** In *Sport Startups: New Advances in Entrepreneurship* (pp. ۱۰۵-۱۱۶). Emerald Publishing Limited.
- Rosa, M. C. W., Sukoharsono, E. G., & Saraswati, E. (۲۰۱۹). **The role of venture capital on start-up business development in Indonesia.** Muhammadiyah University Yogyakarta.
- Wang, D., Pahnke, E. C., & McDonald, R. M. (۲۰۲۲). **The past is prologue? Venture-capital syndicates' collaborative experience and start-up exits.** *Academy of Management Journal*, ۶۵(۲), ۳۷۱-۴۰۲.
- Zhang, J. J., Kim, E., Mastromartino, B., Qian, T. Y., & Nauright, J. (۲۰۱۸). **The sport industry in growing economies: Critical issues and challenges.** *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, ۱۹(۲), ۱۱۰-۱۲۶.